

Triduum Matky Dobré Rady

Členové řádu sv. Augustina P. William S. Faix, P. Juan Provecho a P. Jan Nep. Aixner byli hosty prvního dne letošního Tridua Matky Dobré Rady v Domažlicích.

Během první májové pobožnosti přiblížil P. William všem přítomným původ uctívané ikony Madony. Podle známé legendy tento obraz byl zázračně přenesen ze Skadaru v Albánii, kde byl uctíván v kostele Panny Marie do Genezana

v Itálii. Historické zdroje uvádí, že ve XIV. st. papež Martin V. svěřil augustiniánům úkol obnovit kostel Panny Marie Rajske, který stál na místě pohanské Neronovy svatyně. Řeholníky pozvaný florentský malíř objevil na zdích starou ikonu byzantského původu. Samotný styl ikony však je atypický: Madona se dívá na své Dítě a malý Ježíš k ní vztahuje svou levou ruku. Tento objevený a obnovený obraz Matky Boží Milosrdné začal být uctíván jako obraz Matky Dobré Rady a toto Mariino jméno začalo přitahovat poutníky, kteří si chtěli vyprosít dar dobré rady.

P. Juan se v následující promluvě soustředil na obsah Mariina titulu a připomněl, že dar rady patří mezi sedm darů Ducha svatého, které přijímáme ve svátosti biřmování. Jsou to dary nezasloužené, které dostáváme zdarma. Měli bychom být schopní, jako Maria, říci Bohu své „fiat“, které pro nás znamená, že chceme konat Boží

vůli. Na základě takového rozhodnutí může stavět se svými dary Duch svatý. Nejen sami budeme obdarováni dobrou radou, ale můžeme se stát nástroji v Božích rukou, abychom dobrou radou pomohli ostatním – řekl P. Juan.

„S vědomím vděčnosti prožíváme letošní slavnost Panny Marie Matky Dobré Rady, která jako vzácné palladium Domažlic a celého Chodska je nám vždy milým duchovním prohloubením každoroční slavnosti Vzkříšení“ – řekl v úvodu své promluvy druhého dne tridua P. František Kaplánek, asi nejvěrnější ctitel Matky Dobré Rady mezi duchovními domažlického vikariátu. „Žijeme z pozeňnaných více než dvou tisíciletých dějin teologie a svatosti, které nás formují. Police v knihkupectvích jsou zaplněné komentáři k Písmu svatému, biblickými slovníky a jinými pomůckami. Navíc máme možnost Ježíše vidět,

slyšet, cítit a dotýkat se ho ještě osobněji: ve svátostech, svými modlitbami, prostřednictvím Písma a láskyplného vztahu, kterým nás Bůh obdaroval. Jsme skutečně pozeňnaní! – zaznělo v kázání. „Ondesme si i my ony tři růže Mariiných rad: žít z úžasu a pokory, žít z víry a naděje, žít v milosti a lásce Boží“ – ukončil promluvu P. Kaplánek.

Třetím a posledním hostem mariánského svátku byl P. Jiří Barhoň z Plzně. Připomněl životní zkušenost a svědectví nového blahoslaveného katolické církve – Jana Pavla II. „Jak sám říká, měl Karol Wojtyla po smrti své maminky, ještě dvě další matky: jedna z nich byla Panna Maria a druhá církev. Obě dvě miloval vděčnou a věrnou synovskou láskou, pro niž nebyla žádná oběť dost velká. Jedině křesťanská láska spojená s obětí, tak jak ji prezentoval tento papež, je spolehlivou a přesvědčivou odpovědí na všechny naše zkoušky, které musíme ve svém životě podstoupit.

Naši bratři z řeckokatolické církve často ve své liturgii říkávají: Panna Maria nám může pomoci, Panna Maria nám chce pomoci, Panna Maria nám pomůže. Vyzýváme ji jako Matku Dobré Rady, což je velmi pěkná a praktická invokace. Dobře víme, co nám radí – abychom udělali vše, co nám říká Ježíš. Víme i to, že její další, tentokrát nevysslovenou radou je celý její život. Byl to život, který měl jeden program – následovat Krista. Na cestách jeho slávy i ponížení, následovat ho všude“.